

שיחת השבוע

יש חדש

■ הקפות עם בית חב"ד

בתי חב"ד ברחבי הארץ מסיימים את הפעילות הענפה של חודש החגים באירועים גדולים של הקפות שניות, שנערכות בכל רחבי הארץ, בתיאום עם הרשויות המקומיות. זו הזדמנות מיוחדת במינה להתחבר אל המוני בית ישראל, מכל החוגים והגוונים, ולשמוח בשמחת התורה. פרטים בבית חב"ד.

■ הקפות שניות בכפר חב"ד

ועד כפר חב"ד מזמין את הציבור להקפות השניות המפורסמות, שייערכו במוצאי שמחת תורה, ברחבת האירועים ברחוב המגיד ממזריטש. מדי שנה באים אלפים לשמוח שמחה טהורה וסוחפת, עם חסידי חב"ד, עד השעות הקטנות של הלילה. את השמחה יובילו הזמר נמואל הרוש ותזמורתו. ההקפות יתחילו בשעה 8:30 בערב.

■ הקפות במערת המכפלה

בית חב"ד חברון מקיים במוצאי שמחת תורה הקפות שניות במערת המכפלה, עם תושבי היישוב היהודי בחברון ועם ציבור מגוון שיבוא מכל רחבי הארץ. הזמר החסידי מנדי ג'רופי ירקיד את הציבור. אולם יצחק יהיה פתוח. ההקפות מתואמות עם כוחות הביטחון (כרטיסים להסעות ב"טיקצ'אק').

עכשיו קל ופשוט להצטרף למעגל המפוצץ

היכנסו לאתר chabadisrael.co.il, ותקבלו תמורת סכום סמלי את העלוני מדי שבוע ותוכלו להיות ממזכירי הרבים.

זמני השבוע

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע	אילת	ניו יורק
17:47	18:03	17:54	18:05	18:05	18:18
18:58	19:00	18:59	19:00	18:59	19:15

**שבת ישראל,
קדם והזמנים**

להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

התורה. אנו שמחים על שיש לנו תורה.

תחושה זו משותפת לכולנו. גם מי שלא זכה ללמוד תורה – יהודי הוא. גם מי שאין לו ידיעה בתורה מרגיש את יוקר מעלתה ואת קדושתה. לכן זו שמחה של כל אחד ואחד מבני העם היהודי.

לקבץ את האחדות

אנו מביטים בהמונים הבאים לשמוח בשמחת תורה. באבות המרכיבים את ילדיהם על כתפיהם. בנערים עונדי העגילים הרוקדים עד כלות הכוחות. פתאום אנו מרגישים את עומק הקשר של כולנו אל התורה ואל אבינו שבשמיים. פתאום מתגלה כי בלב כל אחד ואחד מאיתנו שוכנת נשמה יהודית טהורה וזכה, מלאת אהבה לבורא ולתורתו.

לשמוח שמחה טהורה. ההקפות השניות בכפר חב"ד (צילום: שניאור שיף)

שמחת תורה הוא הזמן לקבץ בלב כולנו את האחדות, את האהבה לתורה ואת השמחה. את ההרגשה המלכדת המופלאה שחשנו בתפילה המשותפת ביום הכיפורים ובשמחה המשותפת בשמחת תורה, עלינו להזרים למשך כל ימות השנה כולה. גם בימי חולין אפורים ורגילים עלינו לזכור את הבסיס היהודי העמוק המאחד את כולנו.

וזה בעצם מהותם של הימים הללו – הם בבחינת מאגרים שמהם אפשר לשאוב שפע של ערכים, אהבה ושמחה למשך כל ימות השנה. לכן חשוב כל-כך לנצל את הרגעים האלה לשמחה גדולה. זה הזמן לשכוח את המחלוקות, את הפוליטיקה המפלגת, את הבעיות הארציות, את טרדות היום-יום ואת שאר הדאגות והעיסוקים, ולהשקיע את כל הכוחות בשמחה טהורה.

נשמח אפוא בשמחת תורה, ובעזרת ה' תהיה לנו שנה שמחה, שנת הגאולה השלמה!

השמחה על עצם יהדותנו

בשמחת תורה כולנו מרגישים את עומק הקשר אל התורה ואל אבינו שבשמיים. זה הזמן לשכוח את המחלוקות ואת הפוליטיקה המפלגת

אמרה עממית מנסה להסביר את מהותו של חג שמחת תורה בסיפור על יהודי עם-הארץ שרקד בהתלהבות בשמחת תורה. שאלוהו: "שמחה זו על שום מה? אילו היית מתייגע בתורה כל השנה, אפשר היה להבין את שמחתך; אך מכיוון שעם-הארץ אתה, על מה השמחה?". החזיר אותו עם-הארץ תשובה: "וכשאחי משיא את בנו, אינני שמח בשמחתו?".

הסיפור הזה אולי מעלה חיוך על שפתותינו, אבל הרעיון הבסיסי הטמון בו אינו נכון. השמחה בשמחת תורה איננה של הלמדנים ושל תלמידי-החכמים, והיהודי הפשוט אינו בא לשמוח בשמחתם של אחרים. זו שמחה אישית של כל יהודי באשר הוא.

שמחה שיש לנו תורה

אחד הביטויים לכך היא הדרך שבה אנו שמחים בשמחת תורה. לכאורה שמחה הקשורה לתורה הייתה צריכה להיות בעלת אופי עיוני-לימודי. מן הראוי היה שהיום הזה ייוחד ללימוד תורה, וגדולי הלמדנים היו צריכים לשאת דרשות ולהשמיע לפלפולים וחיידושים.

למעשה אנו נוהגים אחרת לגמרי. איננו עוסקים כלל בדרשות ובעיון בסוגיות עמוקות. מתכונת הריקודים בשמחת תורה אף אינה מאפשרת כלל לעיין וללמוד בתורה. אנו רוקדים עם ספר התורה כשהוא מכוסה במעילו או סגור בארגז העץ המיוחד לו.

מכאן שהשמחה בשמחת תורה אינה על מידת הלימוד ועל היקף הידע בתורה. אנו שמחים על עצם היותנו יהודים ועל עצם הקשר שלנו עם

שולחן שבת

מעובד על פי שיחותיו של
הרבי מליובאוויטש

שמחה וצימאון בחג אחד

שמחת תורה מקרב אותנו לפרידה מחגי תשרי המלאים קדושה, ולחזרה לשגרת היום יום, הרחוקה מתחושת ההתעלות שמאפיינת את החגים. למעשה, החג עצמו טומן בחובו צידה לימים האפורים. לדוגמה, השמחה העצומה על התורה מתבטאת בריקוד שנעשה ברגליים דווקא, המבטאים את החלק הנחות שבגוף האדם, כדי לסייע לאדם לקבל החלטה מתוך 'קבלת עול', שגם בחלקי השנה ה'נחותים' יעסוק בשמחה בלימוד התורה.

זאת ועוד: השמחה איננה הרגש היחיד שממלא את הלב בשמחת תורה, אלא יש גם צימאון והשתוקקות להתקרב לקב"ה – תחושות

מן המעיין

לדאוג לגשמיות

"ביום השמיני עצרת תהיה לכם" (במדבר כט, לה). בראש השנה וביום הכיפורים התפללנו למען הנפש, ועסקנו בענייני שמיים בלבד. שמיני עצרת הוא היום הראשון שבו מתחילים להתפלל על הגשם, לדאוג לצרכים הגשמיים – העניינים הנוגעים 'לכם'. זאת הכוונה במאמרם ז"ל: "שמיני עצרת רגל בפני עצמו הוא" – שמיני עצרת הוא החג שבו מתחילים לדאוג "בפני עצמו", בשביל עצמו ובשרו וגופו.

(רבי משה לייב מסאסוב)

שמחה 'לכם' בלבד

בכל שאר הימים של 'זמן שמחתנו' השמחה קשורה עם עוד מצוות: סוכה, לולב וכו'. אבל המצווה של שמיני עצרת כליכולה היא שמחה בלבד – 'לכם'.

(מאוצרו הישן)

מניעת פירוד

בעניין שמיני עצרת אומרים חז"ל: "משל למלך שעשה סעודה וכו'. לאחר שבעה ימים אמר: קשה עליי פרידתכם". "קשה עלי פרידתכם" – קשה עליי הפירוד השורר בין היהודים. בשביל להתגבר על הפירוד מנהג הוא שיתכנסו בשמיני עצרת חבורות חבורות וישמחו את לבבם בכל

שמתעוררות בדרך כלל כשמצויים בעמדה מרוחקת מהקדושה, בימי חולין, ולא בחגים המזארים בשפע רוחני.

מעבר חד

תחושת הצימאון מלווה את היהודי תמיד, מעצם העובדה שנשמנו הקדושה הורדה ממקומה הנשגב, תחת כיסא הכבוד, אל תוך גוף בשר ודם, ובפרט כשנוסף על כך נדרשת גם התמודדות עם תקופת הגלות. וכאשר יהודי חושב על כך, מתעורר בו ביתר שאת הצימאון של הנשמה לאלוקות.

סופי חגים הם זמנים שבהם הצימאון מורגש במיוחד. המעבר החד מקדושת החג לשגרת ימי החול ממחיש את הריחוק ומעורר את התשוקה להתקרב לקב"ה. תחושה דומה מתעוררת אחרי תפילת שחרית והמעבר לעיסוקי החולין בכל יום. גם מי שאינו בעל השגות רוחניות גבוהות, בתפילה נמצא במעמד רוחני גבוה מהרגיל, והירידה הכפויה מעוררת בו צימאון.

הכוח להתמודד

הצימאון והשמחה אינם סותרים זה את זה. הצמא לדבקות בקב"ה גורם לאדם דווקא לשמוח על הזכות שניתנה לו לקיים את רצון ה' ולעבודו

גם בחיי החולין. ואדרבה, ככל שהצימאון לקב"ה מתגבר, זה אות שהאדם דבק באלוקות וממילא מתעצם השמחה על שהוא זוכה למלא את רצונו.

קריאת התורה בחג, בפרשיות ברכה ובראשית, נותנת כוח לשמוח על אף הצמא. הפרשה נפתחת ב"וְזָאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בְּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹקִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל": משה רבנו, ה"עומד בין ה' וביניכם", מסייע לכל יהודי להתמודד עם חשכת העולם, כפי שהתורה מסיימת את תיאור הניסים שחולל ושגילו את יד ה' בעולם: "לְכָל הָאֶתְנָת וְהַמּוֹפְתִים... אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל".

בלי חסימות

פרשת בראשית מספרת על בריאת האור: "וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהי אור, וַיְהי אור". ואף שהעולם מעמיד הפרעות לקדושה, יש לדעת שאלו חסימות חיצוניות בלבד והיהודי יכול ונועד להתגבר עליהן ולגלות את האור הטוב.

ובמילים פשוטות: עלינו לחבר את האלוקות שב"האותות והמופתים" עם 'בראשית', עם העולם הגשמי. בכוחו של יהודי לשנות את העולם, ולפעול שיהיה חדור באלוקות. להמשיך את שמחת החג לכל השנה, ולהאיר את העולם כולו.

(תורת מנחם, כרך לב, עמ' 121)

אמרת השבוע

יום אחד בשנה

בישיבתו של רבי ברוך-בער לייבוויץ בקמניץ היה נהוג שבלייל שמחת תורה היו התלמידים באים אל ביתו, והולכים איתו לישיבה בשירה ובריקודים.

שנה אחת, כשבאו התלמידים אל ביתו וביקשו ללכת איתו לישיבה, סירב רבי ברוך-בער לצאת. התלמידים המתונו ועדיין לא יצא רבם. עד שנכנסו אליו כמה מהם ושאלו לפשר הדבר.

השיב להם כי שמע שכמה תלמידים החליטו שאין זה מתאים שנשים ובנות יבואו לראות את ההקפות של הבחורים, והחליטו לסגור את עזרת הנשים. "יש יום אחד בשנה שבו אפשר להרבות את כבוד התורה בעיני הנשים", אמר בכאב. "הלוא בימינו לא כל אישה ובת מבינה את ערכם של לומדי התורה, ודווקא ביום שבו אפשר לרומם את קרן התורה סוגרים את עזרת הנשים?!"

רק לאחר שהבטיחו לו כי עזרת הנשים תיפתח הסכים ללכת עם התלמידים לשמחת התורה.

שמחת תורה

טוב, כדי לבוא לידי התקרבות ולידי אהבה ואחוה.

(צרוך החיים)

שמחה בבחירה

חסיד אחד כתב לאדמו"ר הצמח צדק שקשה לו להגיע לידי שמחה. השיב הרבי: המחשבה, הדיבור והמעשה הם העיקר בהתנהלות האדם, ובהם נתונה לו הבחירה לחשוב, לדבר ולעשות כרצונו. אדם צריך לשמור על מחשבתו – לחשוב מחשבות משמחות בלבד; עליו להיזהר מלדבר בענייני עצבות ומרה שחורה; ועליו להתנהג כאילו הוא מלא שמחה בליבו, ולהראות תנועות שמחות. ואז סופו להיות כן באמת.

זכות השמחה

אמר רבי שמעון מירוסלב: כשיבוא המשיח ישאלו אותנו אומות העולם: במה זכתם לניסים ונפלאות כאלה? ואנו נשיב להם: זכינו לכך בזכות השמחה. זהו שנאמר (תהילים קכו, ב): "אז" – כאשר יבוא המשיח, "יאמרו בגויים" – יאמרו אומות העולם על בני ישראל, "הגדיל ה' לעשות עם אלה" – הגדיל ה' את חסדו איתם. ובני ישראל יענו להם: יודעים אתם מדוע "הגדיל ה' לעשות עימנו"? – מפני ש"היינו שמחים".

(הרבי מליובאוויטש)

עוסקים, חברות בע"מ,
עמותות, חוזרי מס לשכירים

052-969-1198

רמב"ם
רמב"ם
רמב"ם

ש"ק הל' גי' חושין פרק יב
א' פרק יג
ב' הל' יום וחליצה פרק א
ג' פרק ב
ד' פרק ג
ה' פרק ד
ו' פרק ה

פרק אחד ליום

ש"ק הל' טק' ממון פרקים ג-ה
א' פרקים ד-ה
ב' פרקים ט"א
ג' פרקים י"ב
ד' הל' גי' פרקים א-ג
ה' פרקים ד-ו
ו' פרקים ז-ט

ג' פרקים ליום

לוח יומי
ללימוד
הרמב"ם
כתקנת הרבי
מליובאוויטש

כ"ב כ"ח תשרי

בריאות חיים פנסיה טיסות חו"ל

חותמים את שמחת החגים

עם קולקטיב הבריאות
המשפחתי שדואג לכם באופן
הכי בטוח ובמחיר הכי טוב שיש

גפן קולקטיב
בריאות ופינוסים

☎ 077-444-7777

מסלולים כבר שנים
ועדיין חייבים
נמעט אותו הדבר?

יוסף מנחם - 41 שנות ניסיון בבנק דיסקונט
כאן כדי לעזור לך לעשות סדר ולחזור לשקט כלכלי

משלמים חודש בחודשו?
בדקו אם אפשר להוזיל ריביות,
להפחית הצמדות למדד,
להחזיר את הקרן למסלול של
ירידה וגם לחסוך עשרות ואף
מאות אלפי שקלים.

מחזור משכנתא ב-4,600
המע"מ כבר בפנים. ואתם?
בדיקה ראשונית חינם וללא התחייבות

☎ 054-866-2942

יוסף מנחם משכנתאות
דובר בנקאית שוטפת

ט.נ.ח

"הבל שאין בו חטא". אבל ישנו גם הפירוש
הפשוט של המילה - 'משיח' מלשון
משיח.

הקשר של הילדים לגאולה מתבטא
בכמה דברים. למשל, חז"ל אומרים (שבת
שם): "לא חרבה ירושלים אלא בשביל
שביטלו בה תינוקות של בית רבן". מזה
מובן שעלידי לימוד תורה של תינוקות
של בית רבן באה הגאולה.

כאשר הילדים רוקדים ושמחים עם ספר
התורה בשמחת תורה ממש כמו המבוגרים,
יש בכך גם רמז לאחד מייעודי הגאולה -

"ולא ילמדו עוד איש את רעהו... כי כולם
ידעו אותי, למקטנם ועד גדולם" (ירמיה
לא, ג). כשתבוא הגאולה ישתנו הקטנים
לגדולים נוכח עוצמת הגילוי האלוהי,
והשמחה של שמחת תורה היא דוגמה לכך
(תורת מנחם התועודיות תשנ"ב, כרך א, עמ' 146).

גאולפדיה

שמחת הילדים

משיח. שמחת תורה הוא היום היחיד
שבו הילדים עולים לתורה כמו המבוגרים.
גם בשמחה ובריקודים משתתפים הילדים
השתתפות מלאה, בדיוק כגדולים. כי
השמחה בשמחת תורה אינה קשורה
בלימוד התורה - שהרי מבחינת הלימוד
וההבנה יש הבדלים בין גדולים לקטנים.
השמחה היא עלידי שרוקדים עם ספר
התורה כשהוא סגור ועטוף במעילו,
ובריקוד כזה משתווים לגמרי הקטנים
לגדולים, עד שגם ילד קטן ביותר רוקד
ושמח כפי שרוקד הגדול שבגדולים.

חז"ל (שבת קט"ב) מפרשים את הפסוק
"אל תגזעו במשיחי", שהכוונה ל"תינוקות
של בית רבן". הילדים נקראים 'משיחי'
משום ש"דרך תינוקות למושחן בשמן"
(רש"י שם), או כביטוי לחשיבותם ולערכם,

אהבת ישראל

קשה עלי פרידתכם

חג שמיני עצרת נמשל במדרש
למלך שעשה סעודה לבניו ושמח עימם
שבעה ימים, ואז אמר להם: "קשה עליי
פרידתכם", וביקש שיחגגו עימו עוד יום
חג. במה החג הנוסף מסייע להתגבר על
קושי הפרידה, והלוא בסופו של דבר
תגיע עת הפרידה?

מסביר הרבי מליובאוויטש (לקוטי
שיחות כרך ב, עמ' 433) שהדבר יובן על-
פי דיוק הלשון של המדרש "קשה עליי
פרידתכם". לכאורה היה צריך להיאמר
"פרידתנו". אלא שהקב"ה רומז שמציוד

מכון
קדושת האות
חידוש ותיקון ספרי תורה ישנים

קונה ספרי תורה פסולים
(גם פיועדים לגניזה)

תשלום הוגן

חיים (עוסק פורשה)
054-3175116
kdushathaot@gmail.com

וכן רוכשים כלי כסף,
כתרים, ריפונים ועוד

מעשה שהיה

אורח מפתיע בליל החג

ליל שמיני עצרת בכפר האוקראיני מיריה, הסמוך לעיירה בוגופול (כיום חלק מהעיר פרבומייסק, במחוז אודסה, אוקראינה).

משפחתו של ר' עוזר רפאלוביץ' ישיבה בסוכה סביב שולחן החג. פתאום הופיעה בפתח דמות בלתי צפויה. זה היה ניקולאי איוואניטש, אחד מאיכרי הכפר.

בני המשפחה נבהלו. ביקורו הפתאומי של האיכר בשעת לילה, בעיצומו של חג, היה תמוה ביותר. "אין לכם ממה לחשוש", הרגיע אותם ניקולאי, בעודו פוסע לעבר השולחן הערוך בכל טוב. הוא הביט במאכלים הטובים ואמר: "אני רק רוצה לשבת איתכם זמן מה וליהנות מחברתכם".

אבי המשפחה השתומם אך הזמין אותו לשבת. הוגשו לו חלה, חתיכת דג וכוס וודקה. ניקולאי אכל ושתה, ישב עם הסועדים זמן קצר, ולאחר מכן קם והלך בלי לומר דבר. הופעתו המוזרה נותרה בגדר תעלומה בעבור בני המשפחה. ניקולאי לא טרח להסביר את פשר ביקורו המפתיע.

ר' עוזר הכיר מעט את ניקולאי. כמי שהחזיק בית מסחר, הכיר את איכרי הכפר. ניקולאי היה אחד מהם, אך שונה מחבריו. הוא לא שתה לשוכרה, מיעט בדיבור, ולא נשמעו מפיו דברי ההבל שהיו שגורים על לשונם של איכרי המקום.

הוא נחשב אדם אמיד. היהודים הכירו אותו כסוחר קשה, והיו שאמרו כי הוא מבין יידיש, ולכן מכיר את כל שיטות המסחר של הסוחרים היהודים.

אחד הנוכחים בסעודת החג בליל שמיני עצרת בסוכתו של ר' עוזר היה אחיינו, ר' משה רפאלוביץ', שהתגורר לימים בבוגופול והיה סוחר אמיד.

בחוודש אדר תרמ"א (1881) נרצח הצאר הרוסי,

אלכסנדר השני, בידי מתנקשים, שהשליכו פצצה לעבר הכרכרה המלכותית. בעיתונות הרוסית היו שהפנו אצבע מאשימה לעבר היהודים, ובמהרה החלו מעשי פרעות ביהודים.

ר' משה החליט שצריך לעזוב את רוסיה ולעלות לארץ ישראל. אחרי חג הפסח תרמ"ב (1882) יצאו הוא ובני משפחתו לדרך, לא קודם שעברו דרך סדיגורה, לקבל את ברכת האדמו"ר הזקן מסדיגורה.

משפחת רפאלוביץ' השתקעה בירושלים, ור' משה היה מקורב מאוד לר' ניסן ב"ק. יום אחד חזר הביתה נרגש. "אני לא מאמין למה שראו עיני!", קרא בהתרגשות אל זוגתו. "את זוכרת את ניקולאי איוואניטש?"

"ודאי שאני זוכרת", ענתה האישה. "אני גם

שכונת ניסן ב"ק בירושלים, לפני חורבנה במאורעות תרפ"ט

**ביקורו הפתאומי של
האיכר בשעת לילה,
בעיצומו של חג, היה תמוה
ביותר. "אין לכם ממה
לחשוש", הרגיע אותם
ניקולאי, בעודו פוסע לעבר
השולחן הערוך בכל טוב**

זוכרת כי יום אחד נעלמה משפחתו מהכפר ועד היום לא נודעו עקבותיהם."

"ראיתי אותו עכשיו בדירתו של ר' ניסן ב"ק!", אמר ר' משה בעיניים נוצצות. "זה צפניה הגר!".

הוא סיפר לילדיו על פגישתו האחרונה עם

ניקולאי. זה היה כאשר ר' משה נסע במרכבתו בדרך המובילה לעיירה. באמצע הדרך ראה את ניקולאי צועד ברגליו. הוא ביקש מהעגלון לעצור והציע לניקולאי לעלות למרכבה. ניקולאי נענה, ובמהלך הדרך סיפר לו את סיפור חייו.

ניקולאי גילה כי נולד במשפחה יהודית, ובהיותו בן עשר נחטף לצבא הצאר והיה מהקנטוניסטים. כשסיים את שירותו הצבאי התגלגל לכפר, נשא אישה והצליח להתבסס ולהיות איכר אמיד.

את יהדותו מעולם לא שכח, אך במרוצת השנים כמעט לא חשב עליה. משום כך אף התרחק מן היהודים. אלא שבחודשים האחרונים קרה משהו. "כבר כחצי שנה", סיפר לר' משה, "אני רואה כמעט בכל לילה את אימי בחלום.

אני שומע את קולה הקורא אליי: 'חזור לעמך ולמולדתך'. בתחילה לא ייחסתי לכך חשיבות, אבל בזמן האחרון החלום חוזר ונשנה, וקולה של אימי אינו נותן לי מנוחה."

עוד סיפר ניקולאי, כי הוא חוזר עכשיו מהרבי מטולנה, שאליו הלך לבקש את עצתו. הרבי אמר לו כי אין בידו לעשות דבר, שכן חזרתו ליהדות עלולה להגביר את השנאה ליהודים באזור ולסכן את חייהם. "אם רצונך לשוב ליהדות", יעץ לו הרבי, "צא מגבולות המדינה".

בהגיעם לעיירה נפרד ניקולאי מר' משה, והם לא נפגשו עוד עד אותו יום, בירושלים.

עכשיו סיפר לר' משה כי בשבוע לכפר סיפר לאשתו על החלטתו לשוב אל חיק היהדות. הוא הציע לה את כל רכושם, אך היא השיבה לו במילותיה של רות המואבייה: "עמך עמי ואלוקיך אלוקי". ניקולאי מכר את כל רכושו ויום אחד נעלם עם אשתו ובני משפחתו.

בני המשפחה עברו את הגבול האוסטרי והגיעו לסדיגורה. שם, בעצת הרבי מסדיגורה, חזר ניקולאי ליהדותו. אשתו התגיירה, ובניו נימולו. ניקולאי קיבל את השם צפניה, ומאז נקרא צפניה הגר. אשתו כונתה 'שרה הגיורת'. בהמשך עלתה המשפחה לארץ ישראל והשתכנה בעיר העתיקה בירושלים.

לימים סיפרו כי אחיה של שרה ביקרו בירושלים, מצאו אותה, והתחננו לפניה שתשוב עימם לארץ מולדתה. היא השיבה להם: "יהודייה אני ויהודייה אמות".

(על פי 'ציונים ותמורות', ספרו של ישעיהו רפאלוביץ')

**לא נדרשת השקעה
מצד בעל הנכס!**

ישיבת בני דוד, על.

**הכנסה קבועה
לבית הכנסת
ל-25 שנה**

לפרטים נוספים ובדיקת דמי השכירות:
חי פרנס מנהל פעילות בתי כנסת וישיבות 0537713457
משרד 029999890 שחר מזור 0546226202

www.magalim.co.il

קבלן רשום מס' 35340

מגלים אנרגיה, חברה סולארית וותיקה, פעילה משנת 2009, מאות פרויקטים בארץ ובחו"ל. כתובתנו: מושב ישעי משק 72.

שנה חדשה,
מנגינה חדשה
נועם 3 ננו.

גלאור לדנו BSD

מקסימום טכנולוגיה ומים בשפע,
במינימום מקום על השיש.
השנה החדשה היא בדיוק הזמן להתקדם
לבר המים המוביל מסוגו: חכם יותר, קטן
יותר ובעל טכנולוגיית שבת וחג למהדרין.
**אל תתפשרו על עיצוב או על איכות.
השתדרגו עם נועם 3 ננו.**

מוקד הזמנות:
077-2304757

noam
בר מים עם טכנולוגיית שבת למהדרין

עם הרב מנחם מענדל דוברבסקי מנהל מוסדות
'משכן מנחם' ושליח בשכונת השומר, ראש"צ

רציתי לשאול

איך שותים בשמחת תורה אלוהול בתוך בית הכנסת? זה לא מקום קדוש?

קודם כול, יהודים
אינם שותים; אומרים
'לחיים'. זה לא עניין
של משחק מילים,
אלא המשמעות שונה
לגמרי. המטרה של
אמירת 'לחיים' איננה
להתפרק ולהתיר רסן חס ושלוש, אלא
להתרומם ולהתעלות.

הבעש"ט המשיך על כך משל: מלך
גדול שלח את בנו יחידו לאזור נידח
במדינתו, כדי שיביא לתודעת יושביו את
העובדה שיש מלך. הבן נסע לשם וגילה
שהאנשים שם פרימיטיביים ביותר, ואין
ביכולתו להסביר להם מהו מלך. החליט
הבן להתערות בתוכם, בתקווה שבמשך
הזמן ימצא איתם שפה משותפת. יום אחד
קיבל הבן מכתב מאביו. הוא שמח מאוד

עליית 'כל הנערים'

הלכה למעשה

הרב מנחם והבה
ראש בית ההוראה 'תורה שלמה' י"ם

שאלה: מה עניינה של עליית 'כל הנערים' בשמחת תורה ומה הם המנהגים הכרוכים בה?

תשובה: בשמחת תורה נוהגים להרבות
בעליות לתורה, כדי שכולם יזכו להשתתף
בשמחת התורה. בכלל זה נהגו מקדמת
דנא להעלות לתורה גם את כל הילדים –
בשונה מכל השנה, שנמנעים מלהעלותם
לספר תורה (חוץ מקהילות הספרדים,
ובמקרים מסוימים) – בעלייה מיוחדת
הנקראת 'כל הנערים'. מטרת המנהג
לחנך את הילדים למצוות קריאת התורה,
ולתת להם תחושה שגם להם חלק בתורה
ובשמחתה.

המנהג הנפוץ הוא שעלייה זו היא
עליית חמישי, העלייה האחרונה לפני
'חתן תורה' או 'חתן מעונה', מהפסוק
'ולדן אמר' ועד 'מעונה אלוקי קדם'.

בקהילות רבות עולה עם הילדים
אדם מבוגר, ונקרא 'חתן כל הנערים',
ויש מקומות שבהם מוכרים עלייה
זו. המבוגר מברך את ברכות התורה
והילדים מברכים איתו. בקהילות אשכנז
נהגו לפרוס טלית מעל ראשי הילדים
בשעת הקריאה, ואחריה אומרים "המלאך
הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים".
ויש מקומות שהיו קוראים פסוקים אלו
מתוך ספר התורה.

למנהג חב"ד הילדים עולים עם אדם
מבוגר, והוא לבדו מברך ומוציא אותם
ידי חובת הברכות. אין פורשים טלית
על הילדים, ואין אומרים לאחר הקריאה
את פסוקי 'המלאך הגואל'. כמו כן
נוהגים שילדים עולים לתורה גם בעליות
האחרות, עם אביהם או עם אדם אחרי
בר מצווה.

מקורות: רמ"א או"ח סי' תרסט. לבוש שם. מלבושי יו"ט
סק"א. משנ"ב שם סק"ג. שערי אפרים שער ח סנ"ז. תהלה
לדוד סי' שטו אות ט. שיחות הרבי בתורת מנחם: ח"ג ע'
55. ח"ח ע' 80. חכ"ד ע' 146. ח"ל"ח ע' 152. ועוד. אוצר
מנהגי חב"ד אלול-תשרי ע' שעת. וראה לוח כולל חב"ד.

תקציר: ר' יוסף-יצחק מגלה: תהלוכת ל"ג בעומר מתקרבת, ועדין אין לי אטרקציה! הוא מבקש את עזרת הילדים

ר' יוסף-יצחק מדאג

דרכו, ודוקא לי הוא שם רגלים כל הזמן. כאלו יש לו משהו נגדי..."

הסתכלנו בר' יוסף-יצחק בתדהמה. למי יכולה להיות סבה לשנא משהו כמו ר' יוסף-יצחק, האיש האהוב באזור!

מר אמנון קמט את מצחו. "רפז בטחון?", אמר בנימת פליאה. "איזה מין תפקיד זה? בחיים לא שמעתי על משרה כזאת אלא בלשונם הנזקקים להגנה מפני ערבים! פה? בירושלים! זה נשמע לי יותר כמו איזו משרה שהמציאו כדי להעניק תפקיד למישהו שהיו צריכים לסדר לו עבודה... אולי מישהו שער מתפקיד אחר ולא רצו להשאיר אותו בלי כלום? תן לי כמה דקות..."

מר אמנון התקשר למי שהתקשר, עשה כמה ברורים, וכשסיים והניח את המכשיר מידו, נעצנו בו כלנו עינים מלאות צפיה. נו!

"ובכן", פתח מר אמנון בדרמטיות, "עכשו הכל ברור: שמו של רפז הבטחון הוא: יורם!..."

"יורם? מפקד הפלא ההוא?!", התפרצתי.

מר אמנון הנהן בראשו. "מפקד הפלא לשעבר", הדגיש. "הוא כנראה זוכר אותך, ר' יוסף-יצחק, ואת הקשר שלך למר ג'קי, שעשה לו את הבושה הנוראה בשעתו, לעיני מפכ"ל המשטרה וכל הצופים. בזכות ג'קי הוא הדח מתפקידו, ו'תפרו' לו את התפקיד הזוטור הזה. לא פלא שהוא עושה לה צרות. השאלה מה עושים עכשו?"

הבטתי סביב-סביב וטפחתי לצ'יקו על כתפו. "דבי שמעון ברייחאי מרצה ממך עכשו!"

אכן, אין ספק שההצלחה המיוחדת של התהלוכה הפעם נזקפת לזכותו של צ'יקו. היו המון ילדים! הלא הם כל החברים של צ'יקו, שהגיעו על פי הזמנתו המפרשת. "אנחנו נהיה שם ונראה מי לא מגיע", אים צ'יקו על חבריו ברוח טובה. "מי זה 'אנחנו'?", שאל אותו מישהו וצ'יקו ענה ברצינות: "אני ורבי שמעון ברייחאי... כן, כן! זו לא בדיחה. הרבי אמר שרבי שמעון ברייחאי נמצא בל"ג בעומר - בתהלוכות הילדים!"

בשלב ההתארגנות, ר' יוסף-יצחק היה עסוק מעל לראש במרץ ובעז מול הילדים והמדריכים. אבל עכשו, כשכלם צועדים במסדר, קולות תפים ומצהלות ילדים, יכולתי להבחין כי הוא, ככה, נראה מדאג. מדי פעם בפעם נשא עיניו וסקר את השטח, כאלו הוא חושש ממהשהו...

"אני לא מבין", תהה ג'קי, "איך זה שאין לה אטרקציה? אתם החב' דניקים תמיד מארגנים משהו בתהלוכות. אני זוכר! ראיתי פעם באיזה ארוע שלכם מופע אש מרהיב..."

"נסיתי וקבלתי הוראה מכבדי אש לבטל. זה מסכן", אמר ר' יוסף-יצחק קדורנית. "וקוסם?"

"גם לא טוב. קבלנו איום על תביעה מאגדת 'צער בעלי-חיים'... כי הקוסמים משתמשים ביונים כלאוזה בתנאים תת-אנושיים..."

"מוזר", התפלא מר אמנון. "ואקורבט? לולין כזה שעושה פעלולים?"

"חשבתי על זה בעצמי. אז אמרו לי שהיה מקרה שלולין כזה מסכן נפל באמצע ההופעה ושבר את הרגל וגרם לטראומה אצל צעירי הצופים... אם זה יקרה בתהלוכה שלך, אימו, נתבע אותך לקבלת

פצויים בסכום של מאה אלף שקל!"

"מטרפים!", נדהם ג'קי. "ומסוק?"

"זה? בכלל!", צחק ר' יוסף-יצחק צחוק מרי. "מצאו לי איזה סעיף בחוק שאוסר להשמיע במקום צבורי רעש מעל קו וכן דציבלים... והמסוק, אתם יודעים, מרעיש פי כמה..."

"תגיד, יוסף-יצחק!", הרצין מר אמנון, "אתה חושב שבדייק השנה פתאום כלם, בלי קשר ביניהם, התאחדו בנגד, או שיש גורם אחד שממנו יוצאות כל הצרות. הרי זה לא יתכן!"

"טוב", נאנח ר' יוסף-יצחק, "האמת היא שטפנת נסיתי לגלות מאיפה כל זה נופל עלי. והתברר לי שיש רפז בטחון בירושלים, רפז בטחון כללי, לא יודע את שמו, אבל כל האשורים לתהלוכות עוברים

פרשה מי יודע

ירשה גם לילדים

שאלה: למה בשמחת תורה גם ילדים קטנים עולים לתורה?

תשובה: זה מנהג של יותר מאלף שנים! ה'תוספות' יום טוב' מסביר שהסבה היא להראות לילדים שהתורה שייכת לכל יהודי, גם ילד קטן. איך יודעים שהתורה שייכת גם לילדים קטנים? בפרשת ברכה נאמר: "תורה צוה לנו משה, מורשה קהלת יעקב". הרבי מליובאוויטש מסביר ש'מורשה' היא מלשון 'ירשה'. גם ילד קטן יורש, וכה התורה היא הירשה של כלנו.

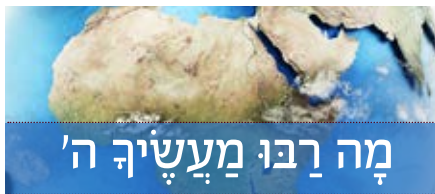
שאלה: מדוע אחרי שמסיימים לקרא את פרשת ברכה קוראים מיד גם את תחלת פרשת בראשית?

תשובה: ה'טור' מסביר שעושים זאת כדי שהשטן לא יטען שבני ישראל סימו את התורה וכבר אין להם כוח ללמוד אותה שוב. רבי צדקיה בן-אברהם הרופא מבאר, שמנהג זה מראה כמה אנו אוהבים את התורה: רק סימנו וכבר מתגעגעים אליה ורוצים ללמוד אותה שוב.

רבי נחום פרידמן מסביר שאם יהודי שלא למד תורה יפגש לבית הפנסט ויראה את כלם רוקדים על שסימו את התורה, הוא עלול להיות עצוב ולחשוב: "לי לא מגיע לשמח". לכן מתחילים מיד מ'בראשית', כדי לומר לו: "אנחנו שמחים גם על ההתחלה החדשה! זו ההזדמנות שלך להתחיל ללמוד תורה מבראשית".

שאלה: מדוע אנחנו שמחים כל-כך בשמחת תורה?

תשובה: אדמו"ר הזקן, בעל התניא, ממשיך זאת לתרכיז (כמו תרכיז פטל). הוא מתוך וסמיה מאוד, אבל כשמוזגים ממנו קצת לכוס ומערבבים עם מים, הוא הופך אותם למיץ טעים. שמחת תורה הוא כמו ה'תרכיז' שלנו: אנחנו מקבלים בו כוח לשמחה גדולה, שנשארת איתנו בכל שאר ימות השנה.

מה רבו מעשיה' ה'

הטורף הרקדו

ההרמין אינו צריך להתנפל על טרפו כדי ללכד אותו. בשביל מה להבהיל את הטרף ולהסתמך בכריחתו, אם אפשר לגרם לו לעמד במקום בלי תזוזה, וללכד אותו ללא מאמץ?

ההרמין הוא בעל-חיים קטן וחיביב למראה, שחי בצפון אמריקה, באירופה ובאסיה. אכל אל תתנו למראהו התמים להטעות אתכם: ההרמין הוא ציד מתחכם וערמומי מאוד. אין זה משנה מהו הטרף – ארנבת קלת רגלים, חלדה, עקב או תרנגולת – ההרמין צד אותם בשיטה מפלאת, שנראית כאלו נלקחה מהדמיון.

הוא פותח בקודד סוער: מזנק לגבה, מתפתל בזריות, מתגלגל על האדמה ורץ במעגלים. והכל מול עיני הטרף המובלב, שבמקום לקחת את הרגלים ולברח, בוהה בסקרנות במופע הלהטוטים המדהים ושוכח לגמרי את הסכנה.

בלי לשים לב, בזמן שהטרף עסוק בצפייה בהצגה, ההרמין מתקרב אליו עוד קצת בכל קפיצה ונתור. כשהוא מגיע למרחק קרוב מספיק, הוא מזנק במהירות אל הטרף ולוכד אותו.

ואולם ההרמין איננו טורף בלבד. בעבור עופות דורסים הוא עצמו משמש טרף. לכן הבורא העניק לו פניו פרוה בגון צהבהב, שעוזר לו להטמע בנוף הקיצי, וכו' להסתתר מהציידים המעופפים. בחורף צבע פרוותו מתחלף ללבן, שמסווה אותו על רקע השלג, אבל חלק קטן מזנבו נשאר שחור. מדוע?

גם זה קשור להטעיה משכללת. אם עוף דורס הצליח לזהות את ההרמין הלבנבן, הוא יבחין בעקר בפתם השחור, שזו על פני השלג, ויכונן אל קצה הנזב. ההרמין יחמק בקלות, וישאיר את העוף הדורס עם פמה שצרות פרוה שחורות ותו לא.

איור: מרדכי
איזנשט

מאת:
דניאל גורדון

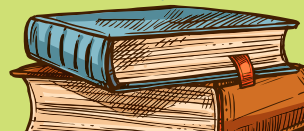

תקציר: בעבר שלושה ימים מבקש ר' מאיר בעדינות פשוטו הערבי, ברבאת, להשיב את ההלואה. תגובתו הנבזית לא הותירה ספק – האיש נובל

השמועה בשמחת תורה שיש ללך יהודי, גם לילדים קטנים. לכן נהוג לתת לילדים דגלים או ספרי תורה קטנים, כדי שגם הם ירגישו שהשמועה היא שלהם. אז הצטרפו לרקודים ושמחו עם כלם!

הלכה בשבוע

חיים יהודיים

ארון הקודש הגדול בעולם

תעודת זהות. סא"ל הרב אודי שוורץ, רע"ן הלכה ברבנות הצבאית, תושב אלון שבות. במסגרת תפקידו עוסק גם בספרי התורה של צה"ל. באוצר הספרים במחנה שורה שמורים מאות ספרי תורה שהגיעו לצה"ל במרוצת השנים, ובהם ספרים מיוחדים, שמאחוריהם סיפורים מרגשים.

האוצר. אנחנו קוראים לאוצר ספרי התורה שלנו ארון הקודש הגדול בעולם. אמור להיות בו מאגר חירום של שלוש מאות ספרי תורה כשרים. למעשה אנחנו מחזיקים שם עכשיו ארבע מאות ספרי תורה, אלא שרובם המכריע אינם כשרים וזקוקים לתיקון.

מלחמה. עם פריצת המלחמה, בשמחת תורה לפני שלוש שנים, נזקקנו לספרי תורה נוספים, בעבור החיילים שגויסו. הרבנות הצבאית גייסה סופרי סת"ם ומגיהים, ואלה הצליחו להשמיש יותר מתשעים ספרי תורה, שנשלחו מייד ליחידות שבהן נדרשו.

סיפורים. בין הספרים שמור ספר תורה עתיק, הכתוב בכתב בבל, שגילו מוערך בכ- 350 שנה. הוא עבר מעיראק לארצות הברית, ומשם נתרם לצה"ל. ספר אחר מכונה 'ניצול שואה'. יהודי ניצול אושוויץ מצא אותו באסם תבואה. אין לנו דרך לדעת מי היה הבעלים שלו. הספר תוקן, וכיום הוא מלווה משלחות צה"ל לפולין.

שבי. ספר תורה אחר קשור למלחמת יום הכיפורים. חיילי מוצב המזח, שנפלו בשבי המצרי, לקחו עימם מהמוצב שני ספרי תורה. אחד מהם חזר לישראל אחרי כשלושים שנה, במחווה של נשיא מצרים חוסני מובארכ לנשיא המדינה עזר ויצמן. ואולם רק חציו של הספר חזר. החלק שהוחזר מתחיל באמצע ברכת כוהנים. חלקו הראשון של הספר, ובו המילים "יברך ה' וישמרך", נשאר במצרים, ואילו

במחנה שורה ברמלה שמור אוצר ספרי התורה הגדול בעולם, ובו ספרים עתיקים לצד ספרים שניצלו מהשואה, חזרו משבי במצרים או נפגעו במלחמה. ספרי התורה שמספרים את סיפורו של עם ישראל

למעלה: הרב הלל אונסדורפר ז"ל נושא את ספר התורה לשבי. באמצע: הרב שוורץ. לשמאלו שלמה ארדינסט, מפקד מוצב 'המזח'. למטה: ספר התורה שחזר מהשבי (צילום: דו"צ)

סופרי הסת"ם עמלו להוציא רסים אחר רסים. הנזק לספר התורה אינו ניתן לתיקון, אבל הספר נשמר אצלנו מכיוון שהוא מספר סיפור.

מסר. על-פי ההלכה, ספר תורה שאינו ניתן לתיקון טעון גניזה. אבל אנחנו סברנו שספר תורה שנושא עימו מסר ומורשת, ראוי שישאר ויוצג. הראשון לציון, הרב יצחק יוסף, ביקר באוצר. הצגנו לפניו את המקורות להחלטתנו, והוא אמר: "אתם צודקים לגמרי".

התחדשות. בזכות תרומה גדולה שצה"ל קיבל, אוצר ספרי התורה מתחדש. בונים עכשיו אוצר חדש ומכובד, עם מדפי עץ, ופרוכת גדולה בכניסה. אתה מרגיש ממש שאתה נכנס לתוך ארון קודש. האוצר המחודש ייחנך בע"ה בחודש הבא.

ביקורים. במהלך המלחמה ביקרו במחנה שורה קבוצות רבות, ובפרט משלחות מחוץ לארץ. לצד מרכז הצבי, שבו מטפלים בחללי המלחמה, ביקשנו להפגיש את המבקרים גם עם עולם של חיים וקודש, ונערכו סיורים באוצר ספרי התורה. לא נשארה עין יבשה לנוכח החיבור המיוחד הזה של גווילים נשרפים ואותיות פורחות באוויר, עם כל המשמעות של הדבר הזה.

מחסור. גם אחרי כל התיקונים והתרומות, עדיין יש מחסור חמור בספרי תורה בצבא. בבסיסים הגדולים וביחידות הגדולות יש

ספרי תורה, אבל במוצבים קטנים וביחידות המתפצלות לכמה מוקדים לא תמיד יש די ספרים. קרה במלחמה שגויס למילואים גדוד של בני ישיבות, ויכולנו לתת ספר תורה אחד בלבד לכל הגדוד. אבל הם אמרו: אנחנו מחולקים לשלושה מוצבים, ורוצים ספר לכל פלוגה; ולא היה לנו לתת.

החלק שמתחיל במילים "יִישָׂא ה' פְּנֵינוּ אֵלֶיךָ וִישֵׁם לָךְ שְׁלוֹם" חזר לארץ.

רסיסים. באוצר שמור גם ספר תורה שנפגע במלחמה הנוכחית. כטב"ם פגע פגיעה ישירה במוצב צה"ל בגבול לבנון, ובית הכנסת וספר התורה נפגעו קשה. רסיסים חדרו לתוך ספר התורה מ'בראשית' ועד 'לעניי כל ישראל'.

מחסני השוק
מבנים בכל מחיר

מחסני השוק
מהיר

שנה טובה ומתוקה

הרשת הטובה בישראל למצרי מהירין!